

Stk. 3 angiver det materiale, som kan undersøges. En supplerende bestemmelse findes i § 701, stk. 5. Efter *1. pkt.* kan undersøgelsen omfatte alt materiale, som må antages at være af betydning med henblik på at konstatere, om og i hvilket omfang krænkelse eller overtrædelser, som nævnt i *stk. 2* har fundet sted. Som nævnt i bemærkningerne til *stk. 1, pkt. 3*, er det dog ikke udelukket under undersøgelserne også at medtage eventuelle beviser vedrørende planlagte krænkelse eller overtrædelser rettet mod den, som har anmodet om sagen. Efter *2. pkt.* udelukkes dels undersøgelse i form af iagttagelse af selve produktionsprocessen eller produktionsapparatet, dels undersøgelse af tekniske tegninger og dokumenter mv. til beskrivelse heraf, såfremt undersøgelsen er rettet mod krænkelse af patenter. Er undersøgelse derimod rettet mod krænkelse af andre rettigheder, f.eks. ophavsrettigheder eller varemærker er undersøgelse af produktionsprocessen og -apparatet hos den, som sagen er rettet imod, ikke udelukket. Undtagelsen omfatter heller ikke formodet krænkelse af patenter mv. i maskiner eller andet, der ikke indgår i produktionsapparatet hos den, som sagen er rettet imod, men er bestemt for salg.

Efter *stk. 4* kan retten helt eller delvis afslå en anmodning om undersøgelse, såfremt det må antages, at undersøgelsen vil påføre den, som sagen er rettet imod skade eller ulempe, som står i misforhold til rettidshaverens interesse i undersøgelsen. Dette proportionalitetsprincip svarer til, hvad der gælder i forbindelse med nedlæggelse af fogedforbud, jf. § 691, stk. 2. Dog behøver misforholdet ikke som efter denne bestemmelse at være »åbenbart«, for at retten kan afslå anmodning om bevissikringsundersøgelse. Desuden kan retten begrænse en undersøgelse i forhold til anmodningen.

Det følger af *stk. 5*, at en bevissikringsundersøgelse – uanset § 701, stk. 3, 1. pkt. – ikke må omfatte materiale, der indeholder oplysninger om forhold, som den, som sagen er rettet imod, i medfør af § 142, § 143 eller § 145 ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne. De nævnte bestemmelser indeholder regler om vidneudelukkelse for personer, som virker eller har virket i offentlig tjeneste eller hverv, og for præster samt for kateketer, der har kirkelige opgaver, læger, forsvarere, advokater og rettergangsfuldmægtige og endelig om vidnefritagelse for redaktører og redaktionelle medarbejdere.

Bestemmelsen svarer i det væsentligste til den danske retsplejelovs § 653.

Til § 702

Bestemmelsen indeholder reglerne om behandlingen af en anmodning om undersøgelse. Efter *stk. 1, 1. pkt.*, skal anmodning om undersøgelse indgives til Retten i Grønland. Da de regler, herunder de immaterialretlige regler, som indgår i sagerne om bevissikring, kan være juridisk komplicerede foreslås det, at sager om bevissikringsundersøgelse behandles ved Retten i Grønland. Tilsvarende gælder for sager om nedlæggelse af fogedforbud. Der henvises til betænkningens afsnit XI, kap. 4.3.14.-4.3.15.

Ifølge *2. pkt.* er formkravene til en anmodning om undersøgelse, at den skal være skriftlig og indeholde de oplysninger, som påberåbes til støtte for anmodningen, samt de oplysninger, der i øvrigt er nødvendige for sagens behandling.

Efter *stk. 2, 1. pkt.*, fastsætter retten tid og sted for forretningen, dvs. behandlingen af anmodningen om undersøgelse, og giver meddelelse herom til den, som har anmodet om sagen, og den, som sagen er rettet imod. Uanset denne hovedregel om underretning af begge parter, kan forudgående underretning af den, som sagen er rettet imod, undlades efter *2. pkt.*

Ifølge *stk. 3* skal den, som sagen er rettet imod, hvis denne er til stede, have adgang til at udtale sig, før retten træffer afgørelse om, hvorvidt anmodningen om undersøgelse tages til følge. Det gælder også, selv om den, som sagen er rettet imod, ikke har modtaget forudgående underretning om forretningen. Såfremt den, som sagen er rettet imod, er et selskab, skal den ansvarlige direktør have adgang til at udtale sig.

Forretningen kan foretages, selv om den, som sagen er rettet imod, ikke er til stede, jf. *stk. 4*. Er den, som sagen er rettet imod, ikke til stede, finder det anførte om retten til at udtale sig og om rettens vejledningspligt efter § 607, stk. 5, jf. § 705, tilsvarende anvendelse for den eller de tilstedeværende, som varetager interesserne for den, som sagen er rettet imod.

Det fremgår af *1. pkt.*, der svarer til forslaget § 605, stk. 1, 1. pkt., at forretningen kan foretages, selv om den, som sagen er rettet imod, ikke giver møde eller ikke træffes. *2. pkt.* svarer til § 605, stk. 2.

Ifølge *stk. 5, 1. pkt.*, skal den, som sagen er rettet imod, eller den, der varetager interesserne for den, som sagen er rettet imod, have adgang til at tilkalde en advokat, hvis der ikke er sket forudgående underretning om forretningen. Hvis den, som sagen er rettet imod, eller dennes repræsentant ønsker at benytte sig af retten til at tilkalde en advokat, skal forretningen efter *2. pkt.* som udgangspunkt udsættes, indtil advokaten er kommet til stede. Det fremgår dog af *3. pkt.*, at